U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **S. P.**, zastoupena Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2016, č. j. OAM-892/ZA-ZA05-P15-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 5. 2018, č. j. 4 Az 41/2016 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah kasační stížnosti

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 6. 2016 neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Městský soud v Praze zamítl. Neshledal důvodnou námitku nedostatečné identifikace žalobkyně v rozhodnutí ani absence relevantních zákonných ustanovení. Vyjádření žalobkyně k podkladům, doručené žalovanému dne 30. 3. 2016, obsahovalo pouze obecná tvrzení o situaci na Ukrajině a odkazy na judikaturu. Žalobkyně k tomuto vyjádření nedoložila tvrzené nové informace vztahující se k její aktuální osobní a rodinné situaci; neučinila tak ani následně do vydání rozhodnutí. Žalovaný se s tímto vyjádřením vypořádal, rozhodnutí proto není nepřezkoumatelné. Městský soud dále závěr o nedůvodnosti žaloby opřel o zjištění vyplývající ze správního spisu: žalobkyně nikdy neuvedla nic, co by mohlo vést k závěru o naplnění důvodů pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu. Žalovaný dle soudu nevybočil z mezí správního uvážení při odůvodnění závěru o nenaplnění podmínek pro udělení humanitárního azylu. Důvodem pro udělení humanitárního azylu není tvrzení žalobkyně, že jí po návratu do vlasti hrozí újma na zdraví z důvodu probíhajícího násilí mezi dvěma

znepřátelenými ozbrojenými skupinami. Soud uzavřel, že nebyly dány ani důvody pro udělení doplňkové ochrany; nebyly totiž zjištěny žádné skutečnosti, ze kterých by vyplývala hrozba reálného nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení. Žalobkyně před svým odjezdem z Ukrajiny žila ve městě Oděsa ležícím v Oděské oblasti, tj. na území nacházejícím se na jihu Ukrajiny, kde neprobíhá ozbrojený konflikt.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) brojí proti rozsudku městského soudu kasační stížností, z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“).

[4] Stěžovatelka požadovala zejména udělení humanitárního azylu. Poukazovala na složitou životní situaci, nemá se kam vrátit, v ČR má manžela a v případě návratu jí hrozí nebezpečí ze strany bojujících skupin. Správní orgán ani soud nerespektují zjištěné skutečnosti. Správní orgán překročil meze správního uvážení, nebyl aktivní při zjišťování skutkového stavu. Soud nepodloženě konstatoval, že stěžovatelka nedostatečně podpořila svá tvrzení. Posouzení důvodů pro udělení doplňkové ochrany svědčí o naprostém nepochopení podmínek pro udělení této formy mezinárodní ochrany. S ohledem na osobní situaci stěžovatelky hrozí porušení čl. 8 Úmluvy. Městský soud svůj rozsudek zcela nedostatečně odůvodnil a nezabýval se všemi žalobními námitkami. Stěžovatelka požaduje zrušení napadeného rozsudku i rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na napadené rozhodnutí a správní spis a navrhl, aby soud kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítl, případně zamítl.

II. Posouzení věci

[6] Kasační stížnost je přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je ovšem také její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti a výčtem jejích typických kritérií se soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS, na jehož odůvodnění pro stručnost odkazuje.

[7] S ohledem na obsah spisu a z něj vyplývající skutková zjištění soud neshledal přesah stěžovatelčiných vlastních zájmů, ani zásadní pochybení městského soudu, které by mohlo mít dopad do jejího hmotněprávního postavení. Soud neshledal ani tvrzenou nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Posouzením situace stěžovatelky z hlediska možného porušení čl. 8 Úmluvy se městský soud zabývat nemusel, neboť taková námitka nebyla obsahem žaloby. Rozhodnutí žalovaného i soudu vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, k jehož objasnění vyvinul žalovaný dostatečnou aktivitu. K podmínkám, které je třeba kumulativně splnit pro udělení mezinárodní ochrany, se soud již podrobně vyjádřil např. v rozsudcích ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008 - 71, či ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 - 62, a to včetně podmínek pro udělení doplňkové ochrany v případech ozbrojeného konfliktu (viz zejm. rozsudek ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 - 68, č. 1840/2009 Sb. NSS).

[8] Na udělení azylu z humanitárních důvodů není právní nárok a posouzení důvodů tvrzených žadatelem je otázkou správního uvážení žalovaného. Správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem (blíže viz např. rozsudky ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, či ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55). Nejvyšší správní soud neshledal, že by městský soud vybočil z výše vytyčených mezí soudního přezkumu způsobem, který by mohl mít dopad do stěžovatelčina postavení. Přítomnost stěžovatelčina manžela na území České republiky, ani boje probíhající v omezené části domovského státu, nejsou skutečnostmi, které by dle judikatury odůvodňovaly udělení humanitárního azylu (srov. např. rozsudek ze dne 19. 12. 2014, č. j. 5 Azs 104/2014 - 39).

[9] Je tedy zřejmé, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura poskytuje na stěžovatelčiny námitky dostatečnou odpověď. Soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu